

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Csütörtök

55. szám.

Pest, majus 18. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Ápril 10. kezdve e lap hetenként hatszor egy középnyagságu iven fog megjelenni, és posta útján is megrendelhető.

Előfizetési ár:

Ápril 10.-kétől június végeig, Budapestén, házhozordással 2 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 3 ft. 30 kr.

Ápril 10. september végeig félévre: Budapestén 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Ápril 10.-étől december végeig három évnegyedre:

Budapestén házhozordással 6 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 8 ft.

Budapestén egy pengő forintjával, egy hónapra szóló előfizetést is elfogadunk.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizettetik.

Egy idő óta naponta tiz, néha husz levél is érkezik hozzánk.

Ezekből egyik rész a legszenvedélyesben kel ki ellentünk, a másik pedig testvéri rokonérzelmel tanusit.

Mi saját lapunk mellett, valamint dicséző szót, úgy megrohanó kifakadásokat sem adhatunk ki.

Azonban ez utóbbiakat kérjük, hogy illyen szellemű dolgozataikat küldenék azon lapokhoz, mellyekkel oppositióban vagyunk.

Mi a nyilvánosságtól nem félünk, sőt egyedüli bíránk azok megtámadásai ellen, kik minket, meg vagyunk győződve, félreértésből kárhozattanak.

Mi nem irunk egy betűt sem, melly a haza függetlenségének, és szabadságának lévvel szóló adoratioját ne lehelné.

Feltett szándékunk eszméinket saját módunkban a törvény korlátai közt mindaddig folytatni, míg saját olvasó közönségünk, barátink és rokonelvű társaink bizodalmit bírni szerencsések lehetünk.

Minket kitüzött pályánktól az intimidatiók és demonstratiók mindennél inkább legkevésbé rettentenek vissza.

Visszalépünk akkor, midőn a zászlót erősb kezek ragadják meg, s akkor a lapvezetőből bármelly órában elveink mellett hő fegyvernökül oda szegődünk.

A bécsi majus 15ki események következtében ma a fővárosban azon hír terjedt el, hogy V. Ferdinánd király közinkbe jő.

A mennyire mi népünket, az ifjuságot, polgárságot ismerjük; a legnagyobb biztossággal elmondhatjuk: hogy Fejedelem általános örömszajjal, és a deliriummal határos elragadtatással — soha a történetekben még nem fogadlatott.

Pest majus 18.

Sajnálattunkat kell kifejeznünk, hogy a ministeriumnak tegnap hirdettük legnépszerűbb felépése, a rendes nemzetörtség felállítására, az alkalmazásban igen szerencsésül üt ki.

A ministerium azokban, kik annak végrehajtásával megbizva voltak, teljesen csalatkozott.

Semmire sem volt gond. Már csak az a tehénuczai laktanya is minő ellenszenvet gerjesztett! Aztán minő elrendezés! Mindenki azt várta, hogy a toborzás nagyszerűen és nemzeties módorban fog megkezdetni.

Sárga fekete színek, német felírás, melly szerint a toborzás nem tudom hányadik k. k. Infanterie-Regiment számára intéztetnék. Ez nem tetszhetett senkinek.

A civilisált ifjuság a szennyes és visszatartó külsejű házba be sem akart menni. A köznép pedig látva a régi modort nem hitt, s azt gondolta, család akar lenni a dologban.

Legnagyobb rész azok közül, kik magokat beiratni akarták, indignatióval telve tért vissza.

Reméljük a ministerium fog rendelkezni, hogy nemzeti ügyünk, e legfőbb tényezője a nemzet méltóságához illetőleg intéztessék el.

Részünkről legelsőnek hinnők, hogy mindek előtt néhány kapitány s hadnagy neveztetnék ki.

A magokat beírni szándékozók, mi sem volna biztatóbb, mintha előre látnák körülbelül, minő emberek lesznek vezetők.

Pest, majus 18.

Azt kell hinnünk, hogy a Pesti Hirlap hivatalos szállásán igen igen sok tavalyi és harmadévi Journal des Debats van egy rakásra összehalmozva.

Annyi igaz, hogy a Pesti Hirlapban két nap óta ugyancsak neki rugtattak, felhasználni mindazon csapós phrasisokat, mellyel ottan a conservatívek ez ellenzékét boszantották.

Szerencsére a Pesti Hirlap a phrasisok kiválasztásában rettenetesen szerencsétlen.

És ez vigasztalás reánk nézve, mert bizony a

francia conservatívek sok ügyeset, sok csipőset tudtak az évek sorai alatt összeírni. — A magyar közönség ezekben sok újat találhatna, s mesterkéltszerkezeteiknél fogva sokat elcsabitanának közülünk.

Azonban azon választás után, mit a P. H. tett, pártunk megnyugodva lehet.

Mi azt kívántuk, hogy a ministerium tevékeny legyen, hogy az 1848-dik III. törvényzikk valóóság legyen.

És a Pesti Hirlap e kívánatunkat oda parodiázza, hogy mi még azt is a ministeriumtól várjuk, hogy a nap kisüssön, legyen eső, ne verje el a jég a vetéseket.

Azok, kik a külföldi lapokat olvasni szokták, tudni fogják, hogy ez a legelkopottabb conservatív vicz a világon.

Estfélékhez csak a legridegebb s legkopárabb lélek kívántatik, egy olyan egyéniség, kinek teljék, mibe teljék, humorisálni kell.

Csak hogy ezen keserves, és táblabíró humor a közönség nagyon fogja tudni, saját becsére reducálni.

Különben is nincs, és nem is lehet a világon desperatusabb polemiai inodor, mint az, mellyet a magyar e közmondásban fejez ki: mást beszél mint Bodóné, mikor a bor árát kéri.

Mi a Pesti hirlapnak, az 1848ik év Helmeccy-jének, e modorhoz teljes szívből szerencsét kívánunk.

A Pesti Hirlap azt mondja: két hónap óta más irányunkat és vezéreszméinket 2 hónapi működésünk óta nem látja, mint a ministeriumot ocsárlani.

A kik lapjainkat nem olvassák, azoktól ítéletet nem várhatunk, de a kik állítják, hogy olvasnak minket, csodálkozunk kell ezen állításon. Az első hónapban naponként a bizodalom hangját terjeszgetők, s csak később, midőn sajnálattal láttuk, hogy a nagy nevekhez és szeplőtlen hazafisághoz a letterő és életerevalóság nem párosult, akkor kezdünk elégedetlenek lenni.

A Pesti Hirlap azzal vigasztalja magát hogy a mi elveinknek Magyarországon nincs pártja, s midőn mi szólunk, úgy képzel minket mint azon három szabó legényt ki az angol nép nevében járult a parlament elé.

Hol van csak e párt, mellyet e lapok képviselnek, hol a fővárosban, hol szerte az országban?

Megvalljuk, e kérdésre mi, egy kevésbé nehézkésen feleltünk volna. Nekünk sok tekintetben ovatosoknak kell lennünk. Hanem köszönet önnök jó Pesti Hirlap, hogy a feleletet ön maga adja ajkainkra.

Ön azt mondja néhány sorral előbb, hogy az országban több más nehéz viszonyok között mindenütt található, egy részről féltékenységet a kiküzdött engedménynek megtarthatása iránt, más részről többre törekvést. —

Ime lássa ön. Ezen többre törekvők, ezek a mi pártunk, a fővárosban, szintugy mint szerete az országban.

Köszönjük a definitiot.

Nem tetszik a Pesti Hirlapnak, hogy mi Nyári Pált sokszor emlíjük, mintha közte és köztünk valami kapocs léteznék.

Ön jól beszél. Mi nem azért dicsérünk, ajánlunk valakit, ha vele kapocsban vagyunk. Mi azokat dicsérjük, kiknek nyilvános működéseit csekély belátásunkkal dicséretre méltónak találjuk.

Azokat dicsérgetni, kikkel kapocsban vagyunk az a ministerialis lapok drága szokásai közé tartozik.

A ministerialis lapok még tovább is mennek. Összekapnak azokkal, kik a ministerek ellen csak egy szót is mernek kiszalasztani.

A Pesti Hirlap, nagyon el van bizva. Igaz hogy táblabíró pártolói nagyon meg fognak vele elégedni, ha mentül kevesebb fog történni. — Ha a reformok a foltozó rendszerrel fognak behozatni, ha az ország biztosítása, a kedvező sorsnak fog átengedtetni.

Nagyon el van bizva. Nagyon kevély hangon kérdi: hol a radical párt a fővárosban, hol szerete az országban?

Erre önnek a magyar lapszerkeztők már feleltek.

Ki hall itt másról, mint radical lapkeletkezéséről. A Nemzeti radical, olyan lesz Madarászék és Mérei Mór lapjai, olyan lesz a Helmezcysmusból kitisztult Jelenkor, a Reform, és legcsekélyebb magunk.

A Pesti Hirlap egy maga fog hadat viselni mindnyájunk ellen. A következés meg fogja mutatni, van e itt jövődjöje azon politicának, mellyet a nemesi rend cabinetje az egész magyar népre rától.

E szónak pedig: jövődjö, napjainkban már más értelme van, mint a mellyhez a Pesti Hirlap valószínűleg szokva van.

Legyen ön boldog, nyájas Pesti Hirlap. Öltön ön minél porosabb parokát, igyekezzék homlokára minél több redőket huzni.

Különösen pedig tanuljon türelmet. Ez a ministeri lapok mindennapi kenyere.

A ministeri lapnak tünni kell felülről, tünni, hogy hasábjain a ministerium ön nevében elmondja azt mi neki tetszik. Tünni, ha a ministeriumot azokért, mit önnek kéziratban beküldenek, önt fogják kérdőre venni.

Mert mi is az a ministerialis lap? Nem más mint egy hatalmas juhászbunda, mellyet a ministerium azért vesz magára, hogy a pufföléseket csak ezen bundán keresztül érezhesse.

Oh, be irigylendő sorsa van az ilyen nagy, hangosan puffögő bundáknak!

Különösen akkor, midőn a ministerium abból egy szép reggelen kiugraszthatik s a bunda magában mint a capucinuskamzsa meg nem állhatván, összerogyik a földön.

Épen így járt ezelőtt néhány hónappal a Pesti Hirlap alkoranja a Journal des Debats.

Ez sem beszélt számos évek óta mást, minthogy az ellenzéknek nincs valódi pártja. Hogy a valódi reformok kívánata nem más, mint ellenséges és vak szenvedély. Most már vakarhatja fejét, ütheti vétkes mellét. Hitele örökre le van verve.

Nincs annál szerencsétlenebb lap, mint a melly azt képzeli magáról, hogy ő már elérte a political bölcsesség tetőpontját.

Igy volt hajdanában a Hirnök, később a Hiradó és most a Pesti Hirlap.

Önök azt képzelik, miután önök politikája trónra jutott, most már meg kell állani. Most már nincs tovább haladás. A doctrina, mellyet önök hirdettek, ezután a magyar előtt örökre változhatlan dogma legyen, mellyet az igaz hívőknek hinni kell, a többinek, pedig, kik vitzkándozni mernek, véres harcz és háború.

A Pesti Hirlap azt hiszi, hogy a mi elveinknek megfelelő párt nem létezik, hogy mi mint a három szabó legény képzelősködünk.

A Pesti Hirlap, azt kell tapasztalunk könnyen feled. Kérdem önöket, midőn önök itt a centralisatio doctrinájával, melly természetesen a mieink is, ez előtt három évvel felléptek hányan voltak önök?

A publicum azt mondta — három paragraphusrágó az egész. Épen mint most némelyek szeretik hinni: Három költő, vagy három szabólegény.

A mit a Pesti Hirlap, a mi politikai eljárásunk moralitásáról beszél, azt, ha valahonnan, onnan nem vártuk volna.

Eddig a Pesti Hirlap a meggyőződés motívumait meglehetősen illetlenül hagyta.

Ha mi azért opponálunk a ministeriumnak csak hogy előfizetőköt gyűjthessünk, épen ugy mondhatjuk vissza önök: azért ministerialisok, csak hogy előfizetéseket gyűjthessenek.

Ki itél felöttük? A közönség.

De ha mi előfizetés gyűjtésből opponálunk, hogy mondhatja azt a Pesti Hirlap, hogy pártunk nincsen?

Ha némely helyeken ellenünk a szabad szó ujsága miatt tán ingerültség van, bigyék meg önök az nem a mi egyszerű szavaink miatt van, hanem inkább, mert az egy szabadelvű töredéknél élénk viszhangot idéz elő.

Kik ellenünk szenvedélyesen lépnek fel, miniket félreértenek, s mint jobbára kisül, azok olyanok, kik lapjainkból csak néhány számot olvastak.

Ilyenek pedig az itéletozásban egyáltalában nem kompetensek.

Ellenünk sok helyen tömegekkel is akarnak demonstrálni, kik között a roppant nagy többség nem olvassa lapunkat.

Az olyanok azt gondolják, hogy mi valami robespicristák, vagy az ég tudja mik vagyunk, vagy ellenkezőleg oppositionkat oda magyarozzák, mintha mi azon elv ellen, hogy ministeriumunk legyen, lépének fel.

Pest, május 17. 1848.

Arad, Bihar, Békés, Krassó és Temesvármegyék oláhajku lakossainak számos küldöttjei Pesten vannak, a ministeriumhoz következő tartalmu petitiot intézendők:

Az oláh népfaj nem türi tovább a rácz vagy is szerb hierarchiának reája zsibbasztólag ható kényuraságát.

Az oláh népfaj, bár mint is igyekezett a szerb elem azt elkorcsosítani, s saját érdekeihez édesgetni, soha sem tudott a szerbek iránt magában sympathiát ébresztetni.

Most pedig, midőn a rácz elem, saját magyar hazája ellen tör, midőn azon haza érdekei ellen

támad fel, melly a ráczokat nemcsak kebelébe fogadná, de akkoriban különös kiváltságokkal, most pedig teljes szabadsággal ruházá fel.

Az oláh népcsalád hazafurási bűnnek tartaná az illy néppeli kapcsolatnak további fentartását! ezért

Az oláh népfaj, melly magyar hazájának mindenkor leghivebb szülöttje volt, szilád elhatározottsággal jelenti ki, hogy a legközelebb öszvehivandó ugy nevezett „illyr nép gyűlésben“ részt venni nem fog, kérvén a ministeriumot, válassza el őket a ráczoktól mind egyházi, mind nevelési tekintetben végképen.

Adjon nekik Verscheczre és Temesvárra — hol az oláh lakosság száma a ráczok fölött tulajdonossággal bir, — oláhajku püspököket.

Az oláh iskolák felügyelőül, oláh egyént nevezzen, s minden falusi iskolában a magyar nyelvtan előadását rendelje meg.

Az annyira elszaporodott oláh papok számának további szaporítását az illető püspökök utján tiltsa el, mivel ezeknek kitartása a népre nyommasztólag hat.

Egyházi és nevelési ügyeik elintézésére nézve — magyar protestansaink s reformatasaink formájára — tegye őket függetlenekké, s a cultus-minister által egy oláh ajku egyénekből alkotandó osztály állíttassék fel, melly az oláh egyház s iskolák ügyeivel foglalkozzék, szóval

Az oláh népfaj, melly a magyarnak mindig hive volt, melly magyar hazájának az aldunai beüthetéseket elleni védőfalát képezi, s mellyben a magyar nem színbeli, de igazi testvérét, s legtántorihatlanabb hűségű barátját találta, s tártlandja fel, nem betűbeli, hanem valódi szabadságot, testvériséget és egyenlőséget ohajt! —

Gyávanak nyilatkoztatja azon nemzetet, melly a másik nemzetiségének s nyelvének elnyomásával ohajt diadalt aratni, de tiszteletben tudja tartani a köz magyar haza ama diplomatikai nyelvét mellynek ugy mint sajátjának megőrzését egyik legszentebb kötelességének tekinti.

Adja a magyarok isteno, hogy teljes bizodal-munkkal is megajándékozott uj kormányunk a két milliót tevő, s annyira minden oldalról elnyomott oláh népcsaládra, melly eddigelé magát egyedül a nyomor s elnyomatás békes türésére képzélé születtetnek, a volt mostoha kormányánál nagyobb gondot fordítson. Vasadi.

Cabineteti perekről.

A táblabíró világban egész bolondot ütnek az emberből. —

A magyar elperelt 20—30 évig, — megnyerte perét a legfelső bírónál a hétszermélyes táblán, — sz alperes ekkor Bécsbe folyamodott a néhai Cancelláriához, — ez felkérte a pert, — a peres emberek felmentek perükben informálni, — minden menetkor elköltének egy pár ezer forintot; enni inni, — és bécsi csecse-becse öltözeteket csak kellett venni. —

A melly fél a Cancelláriánál még nem boldogult, — pedig Apponyi uralma alatt nem boldogult ha csak testestől lelkestől peesovics nem volt — ismét folyamodott a Cabinetbe, — s a melly per ide felérkezett, — azután 5ör 6or is kellett

Bécsbe utazni, több éveken át, míg valahára lekerült. — Így szívták a magyar pénzt Bécsbe, — s korcsosult a magyar, mert így hozzá szokot a külföldieskedéshez.

A rendelvényeket, a Cancellaria és Cabinet is ő felsége nevében adván ki, sokszor történt, hogy a mit ma fehérnek mondtak azon kormánytestületek a királlyal, azt holnap feketének mondták — a sérthetlenséget magok sértegetve.

Maig is temérdek azon perck száma, mellyek már a Cancellaria styx vizéből kiuszva a Cabinetbe vitettek fel, — hol a magyar törvényt német status ministerek bírálták, kik a magyar törvényt még betűzni, — olvasni sem tudták.

Ezen Cabineti perek, most a magyar ministeriumhoz át-fognak tétetni, — eddig már át kelle vala tétetniök. —

Kedves dolgot cselekszik a ministerium, ha azon pereket, mellyek már a Cancellárián határozattal eldöntvék, — mint bevégezettek az illető első bírósághoz visszautasítja, — ha pedig vissza nem utasítná, hanem még ő is a cabinet helyett határozná azon perekben, — törvény ellen cselekednék; — mert régebben, martius 15dike előtt is törvénytelen volt az, hogy magyar perben német cabinet bírászkodott, — az 1848. III. t. cz. 6ik §a pedig világosan mondja, — hogy mindazon tárgyokban mellyek eddig a m. k. udvari Cancelláriának köréhez tartoztak, ő felsége kizárólag a magyar ministerium által gyakorolja a végrehajtó hatalmat. — A mi pedig már a Cancellárián el volt döntve, az el van döntve, az bevégzett tény.

Nehogy a régi schlendrián vérszopó rendszernek az új hivatalokban roszfajként szaporodó maradványai, — a vérükké vált huza-vona eljárást az új törvénykezésbe is átszívrogtassák, — legyünk ébren és hol csak kell, — figyelmeztessünk.

Pukolay.

Pest majus 17.

A kálvinisták egyházi conventjéből jövők.

Horrendum! Az a sok vaskalapos esperes, mint meg annyi nyakas Kálvin a tizenkilencedik század közepén, úgy ültek ott, képesek megégetni a szabadon gondolkozó Szervetokat.

Pedig Kálvin óta 3 nehéz száz év repült el.

És ezen három nehéz századon át nem tudók, kiérdemelni azt a szép protestans nevet.

Mondom superintendentialis gyűlésben voltam, vagy mint sok tiszteletes ur szeretné: püspöki gyűlésben.

Mert hiszen sokra vittük már mi protentansok. —

Addig protestaltunk római vallás polgártársainak és atyáinknaival, hogy végre kivívtuk superintendenseink számára e dicső címet: „püspök“.

Kiáltatok hozsánát a kálvinista püspököknek! Oh dicső aquisitio, oh nagyszerű reform.

És te cultus ministerium, gondoskodjál aranykeresztekről és más rendjelekről a tizenhat marokos kálvinista egyházi méltóságok számára.

Mi a protestantismus elvét nem úgy fogjuk fel mint apáink; mi nem akarunk egyenlők lenni.

Nem sokára megválasztandjuk a mi érsektüntet is. Oh öröm!

Püspöki és érseki dominiumokért majd a nemzeti gyűlést fogjuk nyakon csípni. Oh boldogság!

Lesz papijóság in abundantia.

Csak hogy nem úgy van az, tiszteletes és tekintetes táblabíró urak.

A háromszázados tespedés köpenyét le kell tennünk, a felekezetiesség és tespedés köpenyét.

A protestantismus elve: szabadság, egyenlőség és testvériség.

A dogma és felekezetiesség sok száz milliói vérebe került az emberiségnek.

S az mind hagyján volna, hogy az emberiség vére folyt; mert nincs annyi vér, mennyit az isteni szabadságért sokalni lehetne.

De midőn az ember látja, hogy az emberiség vérében csak hosszú táblabíróképtű espereseket vásárolt, kik a szabadság korában retrograd fegyverekkel gyilkolják a protestantismus szellemét, melly haladás és világosságnál egyéb nem lehet: Be kár volt ezért egy csep vért is kiontani!

Ha valahol, itt eszembe jut ama historiai örökigazság.

„A világtörténet a világ ítélőszéke“

A protestansokra nem ok nélkül ragadt a nevek legiója.

Azok, kik a haladás zászlója alatt küzdenek az igazság és szabadság mellett, méltán nevezetnek protestansoknak.

Illyen protestansok — hála korunk szellemének! — nagy számmal vannak a keresztyének közt, a római vallásnak közt szintugy, mint a többi felekezet kebelében.

Ezek minden egyházban tudnak imádkozni.

Ha az emberiségnek — nem mondom tömege — de nagy része illyen volna: akkor közel volnánk az ígért földéhez.

De fájdalom, az emberiség legnagyobb része még most is a secták sötét körtönében hever.

Atyáinkfiat, ezért ugyan kár volt annyi vért ontani.

Mig a felekezetiesség chinai falai le nem ronthatnak, addig nem boldogulunk.

A római keresztyének legnagyobb része pápista. —

A protestansok közt temérdek a kálvinista és lutheranus.

Az sötétkedés, ez tespedés és schlendrián.

Mint meg annyi áthatatlan vörös tenger közöttünk és a Kanaán között.

Ki ezeket lerontaná, az leendne az emberiség Mózesé, az elapasztaná a vörös tengert, s ha nem épen száraz lábbal is, de bevinne az ígért földébe. —

Mi protestansok magunk kormányozzuk magunkat.

Szép, de nem sok köszönet van benne.

Vannak papi és világi püspökeink és assessoraink, — eiusdem generis.

Mint meg annyi megkövült tekintetes és tiszteletes táblabírók.

De pillantsunk be a tiszteletes tudós conventbe.

A kétféjű elnökség pompás kényelmesen ül a karszékben jobbra az esperesek, balra a gondnokok.

Jobbra balra köröskörű sok expectans és fölszentelendő káplán teszi az auditoriumot, s mély figyelemmel képezi magát a vallás táblabíráinak politikájában és calvinismusban.

Itt ott feltűnik egy két valódi protestans és haladásbarát.

Ne kívánjátok polgártársaim, hogy e desperatus gyűlést leirjam.

Majd leírja körülményesen a „protestans egyházi lap“; reméljük a legnagyobb hűséggel.

Röviden, hallottunk itt sok czafrangos czopfort, méltóságos fő- és nagy tiszteletű, — tekintetes, nagyságos és tiszteletes, nagyképtű táblabírói címeket, mik közül gyönyörűséges, módosított variatiookban, a hallja kend, hazudik kend, — a legszenyesebb piszkolódások, vastagnyaku epithetonok kíséretében.

A mult országgyűléstől megtanulhatták volna a nagy tiszteletű urak, mint kell bebalzamoszni a tekintetes „corpus jurist“, s abból folyó jogokat és címeket.

Azok a canonok sem jobbak ám a deákné vásznánál.

Értik önök?

Tehát balzamoszzák be azokat a canonokat, — még ma, nem holnap.

Menjünk tovább.

A vaskalapos esperes urak képükre másztak a tekintetes coadjutor-kurátor uraknak, azok meg vissza.

És volt piszkos személyeskedés a schlendrián canonok és penészes statutumok fölött.

Egy nagy tiszteletű esperes ur, német papja, qui nomen et omen habet, a tiszta protestantismus egyik lelkes védőjét „desperatarum causarum advocatusnak“ nevezte.

Másik nagy tiszteletű collegája rendre intetvén, nyakas közbeszólásaiért, azt mondá: „csak azért sem hallgatok;“ — mit bőfögnek azok a tekintetes urak? — azt szerctem, ha megzavarom őket. —

Ugyan ugy-e nagy tiszteletű ur? talán jó is lenne megégetni azokat az eretmeket?

Sok volna mindent elmondanom, tisztelt polgártársaim, röviden így ment az egész szépen, gyönyörűségesen.

A méltóságos elnök ur többször mondá: „hagyjanak békét a nagy tiszteletű urak a főtiszteletű superintendentialis tekintélyének, mert én meg majd a nagy tiszteletű tractusokat declinálom meg.“

Ha te vered az én zsidómat, én is verem a te zsidódat.

Éljen a méltóságos táblabíró ur!

No de — mint mondám — majd leirandja e gyűlést az illető közlönylap lelkiismeretesen.

Fraustus Socinus.

A francia nemzeti gyűlés május 4-én megnyitott. A tagok nem az ideiglenes kormány által rendelt egyenruhákban, hanem saját szokott öltözeteikben jelentek meg. Verificationalis bizottmány neveztetett ki, melly a képviselők megbízó leveleit vizsgálat alá vegye és hitelesítse.

A nemzeti gyűlés elnökeül Buchez polgár választott.

Máj. 8. Lamartine körülményes számolást tett eljárásáról, Európának jelen állásáról, s Franciaországnak europához viszonyairól. Beszédjében Magyarországról is megemlékezett; rólunk mondott szavai következők:

„Magyarország Auszriától tökéletesen elvált s nemzetiségi és függetlenségi állását erősíti. A hűbéri jogokat eltörli, a papi javakat bevonja, és

saját mininisteriumot alkot, sőt Auszriától elválásának legnagyobb jelül külügyministeriuma is van."

Lamartine beszédje, mellyben többek közt azt is megjegyzi, hogy Francia és Oroszország közt csak azon esetben lehet szövetség, ha Lengyelhon mint független alkotmányos ország helyreállítatik, rendkívüli tetszést nyert, annyira, hogy indítvány tételt annak kinyomatására s külhatalmasságokhoz széküldözésére, ez indítvány azonban, — maga Lamartine felszólalására — mellőzött.

Ugyanczen ülésben az elnök fájdalommal jelenté, hogy Bérangertől egy levelet kapott, mellyben ez lemondását nyújtja be. A gyűlés sajnálatl és megütődéssel hallja a tisztalelkű és szerény honpolgár és legnépszerűbb költő visszavonulási szándokát, de a lemondás egyhangulag nem fogadtatott el, melly végzést az elnök rendkívüli tetszés közt mondott ki.

Dornes polgár indítványt tett, hogy az ideiglenes kormányának köszönet szavaztatván, tőlök e hatalom a nemzeti gyűlés kezeibe vétessék, a végrehajtó hatalomra pedig egy ötös bizottmány neveztessek ki, kiknek neveit a szónok felolvasni kívánja.

Rettenetes zugás, végtelen zaj tört ki e sza-

vakra, midőn azonban az öreg Dupont felkelt, a moraj mintegy villám csapásra lecsöndesült. A veterán népszerűségű férfi csak keveset szólott, az előbbi szónokot figyelmeztetvén, hogy itt neveket proponálni senkinek joga nincsen.

Dupont elhallgatása után a zaj ismét kitört s az elnök kénytelen volt kalapja felleveése által az ülést félóra felüggeszteni.

Eltelvén ez idő, Dornes indítványát úgy módosította, hogy egy három tagu ideiglenes bizottmány neveztessek ki, melly aztán felelős minis-tereket nevezzen. A posta elindulásakor még semmi sem volt határozva, de Strassburgba azon telegraphi tudósítás érkezett, hogy Lamartin Marast és Garnier Pages megválasztottak.

A nemzeti ülésben ül két Bonaparte mint corsicai képviselő, Jerom és Lucien Bonaparte fiai. —

Garnier Pages számadó jelentése szerint Franciaország finansziája épen nem áll olly rosz lábbon, mint azt azok elhitelei szeretnék, kik a republicai kormányformát, mint rémet állítják fel a félénk gyermekek elébe. A költségvetés szerint Franciaország bevétele az 1848—49 évre 46 millióval haladja meg kiadását, mi legsujtobb válasz lenne az Ofner-Pesther Zeitung azon kárörömteljes és philisteri állítására, hogy a francia

polgár most másfélannyi adót fizet, mint a királyság alatt fizetett

Olaszországból semmi elhatározó ütközetről semmi tudósítást nem olvastunk. Az osztrák sereg végmenedéke Verona is körül van fogva, s e város falaitól nem messze az olaszok fényes győzelmet vittak ki egy összeccapásban, mellyben az osztrákok vesztesége tetemesnek lenni állítatik.

Az angol parlament üléseiben különös érdekes nem történik. A zsidobill ment az alsóházban keresztül, s Palmerston Spanyolországba küldött notája rovatott meg lord Stanley által a felsőházban. Palmerston egy kissé amugy magyarosan mondá oda a spanyol kormányának az igazságot, s ez a spanyol külügyministernek egy ellenotára adott alkalmat, melly minden más volt, csak szelid nem, et hinc illae lacrimae.

Az északi czár fiát a sundba küldé Oroszország tengeri erejét felkészíteni.

H i r d e t é s e k.

(2)
A cenzurái fogságból épen most szabadultak ki és kaphatók
Magyar Mihál
könyvárudájában ferencziek terén 410. sz. alatt.
Sajtószabadságról
nézetei egy rabnak
Irta Tánicsics Mihál.
borítékba füzve csak 30. kr.

Népkönyv
Irta Tánicsics Mihál.
Borítékba füzve csak 30. kr.

Földmívelési ipar
ébresztésének egyetlen módja
Irta Tánicsics Mihál
borítékba füzve csak 10 kr. (1)

(3)
Mint hogy folyó hó 11-én, az általam megnyitott Athenaeum, vagy is tudományos társalgás, az akkori szomorú események közepette is, kitűnő

részvétellel fogadtatott, s annak további folytatása iránt, igen számosan nyilatkoznak; van szerencsem jelenteni, hogy azt jövő csütörtök, vagy is majus 18-dikától kezdve, több jeles hazai tudósok közremunkálásával, minden csütörtökön 10 órakor a „Természettudományi társulat“ teremében, egyetemutczában, Almási házban, 90 szám alatt első emeleten, folytatni fogom.
Mészáros Károly. (23)

(2)
Jelentés.
Ma, minden csütörtökön és vasárnap a Farkas Józsi vezérlete alatti (ugynevezett párizsi) nemzeti zenésztársaság az új épület mellett ujdun alakított sétaligetben a legkedvenczebb operai és magyar zenedarabokat leend szerencsés előadni.
Alólirt ezennel tisztelettel értesíti a t. cz. közönséget, miszerint nála korán reggeltől kezdve egész nap minden kávéházi italok és a legfinomabb fagyaltak kaphatók.
Rosz időben a fennevezett zenésztársaság alólirt kávéházban fog játszani.

Tiszteletteljes meghívását teszi
Steingassner János kávé.
Pest május 11. 1848. (18)

(3)
Geibel Károly
udvari könyvtárosnál Pesten megjelent és kapható
Szűnyogok.
Irta Nagy Ignác.
Tartalom: Ajánlás. — Előszó. — Szegény, ne igyál. — Fővárosi nemadózó. — Fürdői képecskék. — Budapesti séták I—XVII. — Két testvér. — Hivatalvadász. — Nász éj. — A nagyur.
Borítékba füzve finom képekkel 1 ft. 20 kr. p. p.

CSIKÓS.
Eredeti népszinmű 3 szak., népdalokkal, tánczczal.
1848. Borítékba füzve 30 kr. (19)

(2)
Kos-eladás
Jövő pesti Medard vásár alkalmával majus 30-kától fogva junius 5-ig Gróf Hunyady József juhnyájából különféle gyapjúmunkásműesü hágó kosok lesznek eladás végett a M. Gazd. egyesület köztelkén (üllői uton) kiállítva. (30)

Megjelenik e lap **minden este** előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.**